

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 5Csp/187/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118387917
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurucová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2021:6118387917.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Kurucovou v spore žalobcu: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 31 340 890, zast. Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovaným: 1/ F. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ň. XX, zastuúpený občianskym združením Centrum správnej pomoci Košice, Tomášikova 147/3, Košice-Sever, IČO: 51 847 124, 2/ F. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ň. XX, o zaplatenie 11 542,18 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi 11 032 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% z dlžnej sumy ročne od 22.2.2018 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach po 150 eur mesačne, splatných vždy k 20. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci, počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok.

Konanie z a s t a v u j e sčasti o zaplatenie 20 eur.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi vo vzťahu k žalovaným právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na upomínacom súde dňa 23.11.2018 domáhal voči žalovaným zaplatenia istiny vo výške 11 147,16 eur, úroku z istiny od poskytnutia úveru do jeho zosplatenia vo výške 364,02 eur, zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 11 147,16 eur od 22.02.2018 do zaplatenia, poplatkov vo výške 31,- eur a náhrady trov konania.

2. Podanie žaloby odôvodil tým, že dňa 11.08.2017 bola medzi stranami sporu, žalobcom v právnom postavení veriteľa a žalovanými v právnom postavení spoludlžníkov, uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej sú Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, na základe ktorej poskytol veriteľ žalovaným peňažné prostriedky vo výške 11 300,- eur a tí sa zaviazali vrátiť mu istinu, zaplatiť úroky, poplatky a iné peňažné plnenia. Úver však žalovaní neplnili riadne a včas, preto v dôsledku ich omeškania s plnením veriteľ vyhlásil úver dňa 21.02.2018 za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti žalovaní dlžnú sumu z úveru neuhradili, a to ani len čiastočne. K žalobe žalobca pripojil zmluvu o úvere, obchodné podmienky, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, aktuálny stav úveru a predžalobnú výzvu.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní žalobe v plnom rozsahu vyhovel platobným rozkazom zo dňa 17.12.20180 sp. zn. XXUp/XXXX/XXXX, proti ktorému žalovaní podali odpor, preto

vec bola na základe požiadavky žalobcu pokračovať v konaní postúpená dňa 19.12.2019 Okresnému súdu Humenné.

4. V podanom odpore žalovaní uviedli, že pohľadávku žalobcu neuznávajú. Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky - obsahuje nesprávne vypočítanú RPMN v neprospech spotrebiteľa, neobsahuje predpoklady pre výpočet RPMN a obsahuje aj neprijateľné poplatky. Veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou, a preto nemôže od nich žiadať predčasné splatenie úveru. Žiadali, aby súd podrobil zmluvu súdnej kontrole; platobný rozkaz pre neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve ani nemal byť vydaný. Poukázali na to, že veriteľ dostatočne neposúdil ich schopnosť splácať predmetný úver, pretože v čase jeho poskytnutia mali aj iné úvery, ktorých súhrnná výška splátok bola 718,71 eur, pričom v tom čase mali už 67 a 69 rokov a mali aj zdravotné problémy. Podľa žalovaných nárok žalobcu by mal byť 2 435,32 eur, čo tvorí istinu omeškaných splátok.

5. Žalobca sa k odporu žalobcov písomne vyjadril tak, že žalovaní nesprávnosť RPMN nepreukázali žiadnym dôkazom - podľa žalobcu je uvedená v správnej výške. Ich námietku týkajúcu sa poplatkov ako neprijateľnej zmluvnej podmienky žalobca považuje za irelevantnú, pretože podľa bodu 3 zmluvy poskytnutie úveru je bez poplatku. Nesúhlasí s tvrdením žalovaných, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaní podľa neho nerozporovali fakt, že zmluvu so žalobcom uzavreli a predmetný úver čerpali. Ich platobnú schopnosť (bonitu žiadateľov) žalobca skúmal a overil štandardným spôsobom pri uzatváraní zmluvy. V ďalšom svojom vyjadrení poprel, že by zriadenie osobného účtu bolo podmienkou poskytnutia úveru žalovaným, ich tvrdenie preto považuje za účelové a ničím nepodložené.

6. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami, a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka zo dňa 11.08.2017, obchodnými podmienkami, výzvou na úhradu dlžnej sumy, aktuálnym stavom úveru, písomnými vyjadreniami strán sporu, vykonal výsluch žalovanej v 2. rade, a zistil nasledovný skutkový stav veci:

7. Žalobca ako banka a žalovaní ako spoludlžníci dňa 11.08.2017 uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 11 300,- eur. Výška fixnej úrokovej sadzby bola 7,50 % ročne. Žalovaný sa úver zaviazal splatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 227,11 eur. Splatnosť prvej splátky bola dňa 25.09.2017, termín konečnej splatnosti úveru bol 25.08.2022. Výška RPMN bola 7,80 %, priemerná RPMN bola 9,81 %, celková čiastka na zaplatenie bola 13 626,12 eur.

8. Žalobca vyzval upozornením - výzvou žalovaného na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 25.01.2018 a upozornil ho na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 21.02.2018 vyhlásil pohľadávku voči žalovanému za splatnú v celom rozsahu ku dňu 21.02.2018. Dlžná suma 11 542,18 eur pozostávala z istiny 11 147,16 eur, úroku 364,02 eur, poplatkov za upomienky 31,- eur a poistného 0,- eur.

Na pojednávaní dňa 03.12.2020 zástupkyňa žalovaných trvala na tom, že žalobca pri poskytnutí úveru nesprávne vypočítal RPMN, pretože žalovaní boli donútení uzatvoriť si ďalší účet v Poštovej banke, ktorý nepotrebovali, ale bolo to podmienkou poskytnutia úveru; aj tieto náklady mali byť započítané do výšky RPMN. Poukázala na to, že žalobca pri poskytnutí úveru nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou, lebo neskúmal bonitu žalovaných, resp. ju nesprávne vyhodnotil, pretože žalovaní boli vysoko zadlžení a nemal im byť úver poskytnutý. Podľa ňou prezentovaného názoru žalobca nemohol úver zosplatiť.

Žalovaná v 2. rade uviedla, že úver uznáva len sčasti. Spolu s manželom uzatvorili úverovú zmluvu v Poštovej banke 11.8.2017 na sumu 11 300 eur na odporúčanie známej, podľa ktorej boli v Poštovej banke dobré úrokové sadzby a oni chceli odkúpiť rodinný dom v ktorom už dlhšie bývajú. Podľa banky úver im mohol byť poskytnutý len za podmienky otvorenia účtu, čo nemohli odmietnuť, pretože úver by im nebol poskytnutý. Za tento účet museli platiť mesačné poplatky. Podmienky úveru im neboli vysvetľované vôbec, iba boli nachystané papiere, ktoré mali podpísať. Vedeli, že budú splácať mesačne po 210 eur aj akú dlhú dobu budú splácať. Tri mesiace zaplatili po 210 eur, ale potom nastali určité okolnosti, pre ktoré úver prestali splácať. Prišli aj zdravotné problémy manžela a s nimi boli spojené veľké finančné náklady, takže nezostalo im dostatok peňazí na splácanie úveru. Ak by mali niečo splácať, tak požiadala

súd o možnosť platiť úver v splátkach po 100,- až 200,- eur mesačne. Nepriaznivé majetkové pomery na účely rozhodovania o možnosti zaplatiť dlh v splátkach na výzvu súdu žalovaná preukázala doručenými vyplnenými tlačivami pre dokladovanie pomerov strán v konaní.

Z Aktuálneho stavu úveru ku dňu 30.09.2018, t.j. k dobe, kedy bola podávaná žaloba na upomínací súd, vyplynulo, že žalovaní zaplatili štyri splátky v rôznych sumách v celkovej výške 248,- eur. Po podaní žaloby na súd zaplatili ešte jednu splátku v sume 20,- eur.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 52 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka platného a účinného v dobe uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

11. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa § 53 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

c) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 zákona platného v čase vzniku právneho vzťahu zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16

- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 odseku 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 odseku 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

21. Podľa § 11 ods. 1 zákona spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

22. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

23. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola uzavretá zmluva o úvere, pričom táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

27. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných

podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

28. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

29. Aj napriek tomu, že v danej právnej veci bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

30. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými bola uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, na základe ktorej žalovaným ako spoludlžníkom bol poskytnutý úver vo výške 11 300,- eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splatiť v 60 splátkach vo výške 227,11 eur mesačne, od 25.09.2017 do 25.08.2022. Medzi stranami sporu bola dohodnutá výška úroku z úveru 7,50 % ročne. RPMN bola 7,80 %, priemerná RPMN bola 9,81 %. Odplata za poskytnutie úveru bola vo výške 9,81 % ročne. Celková čiastka na zaplatenie bola uvedená v sume 13 626,12 eur. Z dôvodu neplnenia si povinností zo strany žalovaných, a to nesplácania dohodnutých mesačných splátok, žalobca vyhlásil ku dňu 21.02.2018 predčasnú splatnosť úveru.

Podaním doručeným súdu dňa 04.11.2020 žalobca zobral žalobu čiastočne späť čo do výšky 20,- eur, z dôvodu prijatia uvedenej úhrady od žalovaných po podaní žaloby dňa 31.12.2018. Na priznaní poníženej istiny 11 127,16 eur aj na priznaní ostatných nárokov trval podľa podanej žaloby.

31. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

32. Keďže ide o spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy uzatvorenej podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zároveň aj podľa Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z., je potrebné uvedenú zmluvu posudzovať podľa týchto predpisov a zároveň posúdiť jednotlivé nároky žalobcu, či sú v súlade s týmito právnymi predpismi, ako aj súdnou praxou.

33. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; majú sa tiež uviesť všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

K uvedenému súd zdôrazňuje, že v zmluve o úvere nie sú uvedené žiadne predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Ak by žalobca predpoklady, na základe ktorých vypočítal RPMN, zahrnul do zmluvy, súd by mohol overiť správnosť jej výpočtu. Neobstojí názor žalobcu, podľa ktorého do zmluvy nemusí byť včlenený zložitý matematický vzorec pre výpočet RPMN a že obligatórnosť vzorca nepredpokladá ani sám zákon č. 129/2010 Z.z. Podľa žalobcu ide o údaj dostupný

a znalý každému občanovi Slovenskej republiky. Podľa žalobcu predpoklady pre výpočet RPMN sú v zmluve uvedené v závere bodu 2.2 zmluvy.

34. „Súdu prvej inštancie teda nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch). K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017. Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017.

35. „Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. 4. 2018 sp. zn. 7Co/155/2017.

36. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery“.

Súd uvádza, že žalobcovo tvrdenie o tom, že predpoklady pre výpočet RPMN sú v zmluve uvedené v závere bodu 2.2 zmluvy, nie je pravdivé; v tejto časti ustanovenia nie sú uvedené predpoklady pre výpočet RPMN tak, ako to predpokladá platná legislatíva aj zaužívaná súdna prax.

37. V prejednávanvej veci uzatvorená úverová zmluva neobsahuje ani ďalšiu povinnú náležitosť, a to údaj o dobe trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch). Takýto údaj v zmluve nie je vôbec obsiahnutý. Zákonodarca určil túto náležitosť v právnom predpise jasne ako „dobu trvania zmluvy“ a nie, aby si to musel spotrebiteľ nejakým spôsobom vyvodzovať z viacerých údajov; povinnosť uviesť v zmluve dobu trvania zmluvy nenahrádza uvedenie, že zmluva je uzatvorená na dobu určitú, do splatenia všetkých záväzkov dlžníka/spoludlžníka voči banke. Takéto vymedzenie doby trvania zmluvy je nejasné a neurčité. Nie je možné jednoznačne určiť časovú viazanosť zmluvných strán, pretože doba trvania zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť taktiež uvedená presne, aby bolo bez akýchkoľvek pochybností jednoznačné, ako dlho má záväzok medzi zmluvnými stranami trvať (pozri rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 17CoCsp/7/2020 zo dňa 11.6.2020). Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje presnú špecifikáciu, či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, alebo na dobu určitú a v tom prípade je potrebné uviesť prednú dobu trvania zmluvy. Zmyslom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom dotknuté ustanovenie rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a

pojmem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Stanovenie obligatórnej náležitosti zmluvy znamená presné a jasné vymedzenie obsahovej informácie, nie nutnosť spotrebiteľa dovodzovať takýto údaj (informáciu) pred podpisom zmluvy. Poskytovateľ úveru, ktorý je autorom formulárovej zmluvy, v čase uzatvárania zmluvy nepochybne pozná každú jednotlivú jej obsahovú náležitosť, a teda aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Formulácia doby trvania zmluvy tak, ako je uvedená v posudzovanej zmluve o úvere, je neurčitá, keďže zmluva nemusí trvať len do splatenia záväzkov, ale môže napr. trvať a zaniknúť aj iným spôsobom, ako splatením (pozri uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/76/2019 zo dňa 20.2.2020).

38. Vzhľadom k tomu, že žalobca do zmluvy o spotrebiteľskom úvere neuviedol dobu trvania zmluvy ani predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, v zmluve o úvere absentujú obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch § 9 ods. 2 písm. f/ a k/, úver sa považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

39. Podľa § 7 ods. 1 zákona veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 2 zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1, úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Nakoľko žalovaní vzniesli výhrady voči tomu, či žalobca mohol zosplatiť poskytnutý úver, súd musel v prvom rade v danom spore skúmať, či zosplatenie je v súlade s platnou legislatívou, t.j. či pred poskytnutím úveru skúmal schopnosť žalovaných tento úver splácať.

Z údajov, ktoré má súd k dispozícii, možno usudzovať, že žalobca dostatočne skúmal schopnosť žalovaných ako klientov-spotrebiteľov splácať poskytnutý úver tak, ako to má na mysli ustanovenie § 7 ods. 1 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca v priebehu konania súdu predložil súdu dáta dopytu u oboch žiadateľov, ktoré vyplynuli z ich odpovedí na 23 otázok týkajúcich sa zamestnania a príjmu. Príjem žalovaných si žalobca overil dopytom na Sociálnu poisťovňu, výdavky dopytom do úverového registra; finančná analýza platná v posudzovanom čase bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 11 300,- eur na 5 rokov s mesačnou splátkou vo výške 227,11 eur.

Keďže túto svoju zákonnú povinnosť nezanedbal, jeho postup pri poskytovaní úveru v zmysle tohto ustanovenia nie je hrubým porušením povinností poskytovateľa úveru, ktoré by malo mať v zmysle ust. § 11 ods. 2 zákona za následok to, že úver by sa považoval za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň sa tým nepreukázalo tvrdenie žalovaných, že žalobca nie je oprávnený vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

40. Žalovaní pre prípad uloženia povinnosti splatiť žalobcovi dlh z titulu úverovej zmluvy požiadali o možnosť tento dlh splatiť mesačnými splátkami. Z dôkazov o ich majetkových pomeroch vyplýva, že žalovaný v 1. rade je dôchodca, má dôchodok 623,90 eur, býva spolu so žalovanou v 2. rade v dome, ktorý patrí obci Ň.F. a spoločne platia poplatky za plyn 160 eur, elektrinu 75 eur, nájom 27 eur, má výdavky na lieky 120 eur, platí telefón 20 eur, poplatok za TV 10 eur, internet 14 eur a ďalšie výdavky má spojené so zakúpením hygienických potrieb vo výške 20 eur, dopravu k lekárovi 30 eur a má výdavky na stravu. Tiež spláca splátku iného úveru spoločnosti Consumer vo výške 149,97 eur. Teda výdavky žalovaného v 1. rade sú vyššie než jeho príjem. Z majetkových pomerov žalovanej vyplynulo, že býva so svojím manželom - žalovaným v 1. rade v obci Ň. v rodinnom dome, ktorý patrí tejto obci a má rovnaké výdavky na bývanie ako jej manžel; súd tieto výdavky rozdelil na polovicu, čiže u každého zo žalovaných je to suma 233 eur. Zároveň žalovaná v 2. rade spláca splátku úveru 111 eur a má výdavky na stravu, ošatenie, hygienu, lekársku starostlivosť, ktoré bližšie nevyčíslila. Súd ich považuje za opodstatnené v

rozsahu najmenej 300 eur. Bolo teda preukázané, že sociálna a majetková situácia žalovaných je taká, že im neumožňuje zostatok dlhu zaplatiť naraz.

Podľa § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

41. Keďže zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, súd mohol priznať žalobcovi len rozdiel medzi tým, čo žalovaní dostali titulom úveru od žalobcu, a tým, čo už uhradili. Po zohľadnení čiastočného späťvzatia žaloby súd v tomto spore rozhodol tak, že žalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť 11 032,- eu (11 300,- eur mínus 268,- eur), konanie v časti, v ktorej bolo učené späťvzatie, zastavil, a žalobu v prevyšujúcej časti, ktorá sa fakticky týka kapitalizovaného úroku z istiny vo výške 364,02 eur a poplatkov vo výške 31,- eur, zamietol s poukazom na vyššie uvedené. Súd s ohľadom na preukázané nepriaznivé majetkové a príjmové pomery umožnil žalovaným splácanie súdom priznanej sumy žalobcovi po 150,- eur mesačne, a to vždy k 20. dňu v mesiaci s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa celý dlh stane splatným.

42. Tým, že žalovaní neuhradili dlžnú sumu riadne a včas, dostali sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Súd preto žalovaných spoločne a nerozdielne zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej sumy, ktorého výška nie je v rozpore so zákonnou úpravou, a to odo dňa 22.02.2018, teda odo dňa nasledujúceho po zosplatení (21.02.2018), do zaplatenia.

43. O trovách konania rozhodol súd podľa § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

44. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Ide o zákonné ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania, by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdom. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnúť i na postoj účastníkov v konaní. Z uvedeného výkladu § 150 O.s.p. (teraz § 257 CSP) vyplýva, že pri aplikácii tohto zákonného ustanovenia možno prihliadať i na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 M Cdo 2/2008, zo dňa 25.februára 2009).

45. Účelom ustanovenia uvedeného v § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútneho práva. Jeho aplikácia je možná za splnenia zákonných podmienok. Do úvahy prichádza z dôvodu sociálnych aspektov, kedy sa zohľadňujú osobné, majetkové, zárobné a iné pomery oboch strán v konaní a prípadne iné okolnosti. V sporovom konaní sa povinnosť nahradit' trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP) a aplikácia § 257 CSP prichádza do úvahy vtedy, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov, ale súd dôjde k názoru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Rozhodnutie o trovách konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprímeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Vid' rozhodnutia ÚS SR č. k. II. ÚS 563/2011-18 a NS SR sp. zn. 2MCdo/17/2009.

46. Za dôvody hodné osobitného zreteľa súd považoval nepriaznivé majetkové pomery žalovaných uvedené v bode 40 tohto rozsudku, pre ktoré im bolo umožnené splácať dlh v splátkach. Obidvaja žalovaní sú dôchodcovia mimo dôchodkov nemajú žiadne iné príjmy. Dostali sa do nepriaznivej finančnej situácie a žalovaný v I. rade má vážne poškodené zdravie. Splácajú aj ďalšie úvery a bolo by neprímerane tvrdé zaviazat' ich na náhradu trov žalobcovi, ktorý je bankou. Je zjavné, že nepriznaním náhrady trov konania žalobcovi, ten nebude neprímerane nepriaznivo zasiahnutý v majetkovej sfére,

keďže ide o banku, ktorá je v dobre finančnej kondícii. Preto súd rozhodol, že žalobcovi vo vzťahu k žalovaným právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.